

ZA USTREZNOST PROJEKTOV CČN LJUBLJANA
NA INVESTITORJA
VODOVOD-KANALIZACIJA JAMČIJO ČLANI
PROJEKTNEGA SVETA,
KI JIH JE LETA 1991
IMENOVAL IS

SKUPŠČINE MESTA
LJUBLJANE:
dr. Marko Karlovič,
dipl. ing. kem.,
Ljubljana;
doc. dr. Uroš Kranjc,
dipl. ing. gradb.,
Maribor;
mag. Olga Burica,
dipl. biol., Domžale;

IN ČLANI REVIZIJSKE
KOMISIJE:
prof. dr. Tine Koloini,
dipl. ing. kem.,
Ljubljana;
doc. dr. Milenko Roš,
dipl. ing. kem.,
Ljubljana;
mag. Jorg Hodalič,
dipl. biol., Ljubljana;
Jiri Neklapil,
dipl. ing. gradb., Brno;
Ondrej Dušek,
dipl. ing. gradb., Brno;
dr. Matthias Brunner,
dipl. biol., Berlin;
Dušan Jeftić,
dipl. ing. el., Ljubljana;
Jože Drmaž,
dipl. ing. str.,
Ljubljana;
Milan Pezdirc,
dipl. ing. gr.,
Ljubljana;
Alojz Medic,
dipl. ing. kem.,
Ljubljana;
mag. Jernej Cimperšek,
dipl. ing. gr., Ljubljana.

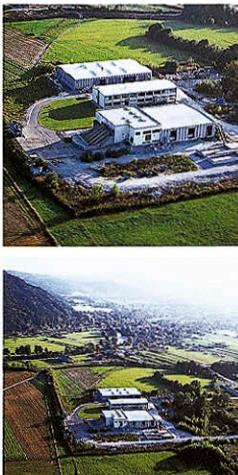
ODKLONILNO MNENJE
DO IZDELANIH PROJEKTOV IMAO:
dr. Mitja Rismal,
dipl. ing. gradb. -
upokojenec,
Ljubljana;
doc. dr. Evgen Peteršin,
dipl. ing. gradb.,
Maribor;
Igor Kos,
dipl. ing. gradb. -
upokojenec,
Domžale.

Na začetek ali naprej?

C E N T R A L N A Č I S T I L N A N A P R A V A L J U B L J A N A

Zaradi problematizacije Centralne čistilne neprave smo se znašli na razpotju. Lahko gremo naprej in dokažemo okoljsko ozaveščenost ter zrelost za vključevanje v Evropsko unijo ali pa gremo nazaj v preteklost in nam ni mar onesnaževanja, ki ga povzročamo.

Radi se pojavimo, da živimo v prestolnici Slovenije. Ponosni smo na civilizacijske pridobitve demokratične družbe, s katerimi se srečujemo na nivoju javnega in zasebnega življenja. Dočakali bomo vstop Slovenije v Evropsko unijo, ki pa bo od nas terjal tudi odločitvene uresničevanje temeljnih konceptov varovanja okolja ter še posebej varovanja in začetke našega vodnega bogastva.

Pogled na zemljišče Centralne čistilne naprave. Na posnetku je dobro razvidno, da je CCNL dovolj oddaljena od Zaloge.

Skrb za okolje in s tem tudi za vode je tema, ki se je javno problematizirala še v zadnjih letih, in na prvi pogled se lahko zdi, da je odpiranje teme varovanja okolja in voda pravzaprav posledica prej omenjenih procesov demokratizacije. Sprožila naj bi jo različna družbenega gibanja in okoliške organizacije, izražala naj bi se skozi razprave in telesni demokratičnega političnega sistema.

Problem Centralne čistilne naprave Ljubljana (CCNL) pa je primer, ki dokazuje, da se lahko v imenu demokracije, ko se lahko vsakdo boriti za urešnjevanje svojih idej in mnenj, ogrožajo tudi že zdavnaj preverjene in sprejetje okoljevarstvene pridobitve. Priprave na gradnjo CCNL so se pričele že pred več kot petnajstimi leti, leta 1987 pa je bila

TUJCI NE PRINAŠAJO ČUDEŽEV

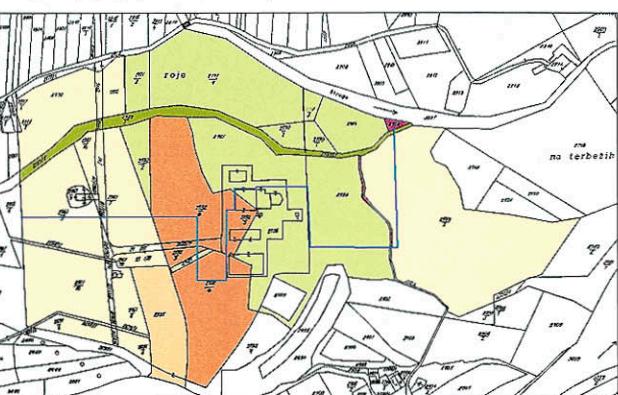
Vsedmi številki glasila Voda sem septembra 1995 zapisala: "Centralna čistilna naprava Ljubljana je torej obvezna in nuja. Zato se niti Mesto Ljubljana niti država niti meščani Ljubljane ne bi smeli slepit, da bo ta problem rešil nekdo drug. Ne smemo pričakovati čudežnih in cenenih rešitev, ki da jih bodo prinesli tuje. Tuje vedno samo jemljejo in nikoli ne dajejo. Čistilna naprava je torej neizogiben strošek, ki ga mora plačati tisti, ki ga je povzročil; v tem primeru smo to prebivalci in industrija v Ljubljani." □ S tem odstavkom sem si nakopal dosmrtno zamero bivšega župana g. Rupla, saj je bil, v nasprotju z menoj, trdno prepričan, da tuje komaj čakajo, da nam bodo podarili denar za gradnjo in vzdrževanje čistilne naprave, in da imajo samo oni ustrezno znanje za projektiranje in gradnjo. □ Seveda naša kritična distanca do tujcev nikakor ne pomenuje odklanjanja sodelovanja z njimi. Nasprotno - pri izgradnji čistilne naprave bomo moralni v veliki meri uporabiti tujo opremo. Vendar želimo, da si naličimo čistega vina in da vemo, koliko nas bo sodelovanje z njimi stalo, poleg tega pa, da damo priznanje in izkažemo zaupanje tudi domačemu znanju. □ Anton Kranjc, glavni direktor

izdana lokacijska odločba, ki je začrtala meje do danes zgrajenega dela CCNL. Do leta 1991 so bili zgrajeni naslednji objekti t. i. I. A faze CCNL: objekti za grobo mehansko čiščenje odpadk, ki izločijo le majhen del onesnaženja, ter garaza in poslovna stavba. Gradnja se je zaključila leta 1991, ko je JP Vodovod-Kanalizacija prevzel zgrajene objekte v svoje upravljanje; januarja 1994 je pridobljeno uporabno dovoljenje za obratovanje I. A faze. Zgrajeni del CCN izloča le trdne odpadke in del maščob, kar izboljša videz reke Ljubljanice, na katero smo seveda vsi Ljubljancani ponosni.

Vzopredno z zaključkom prve faze izgradnje CCN so ves čas potekale tudi aktivnosti za nadaljevanje gradnje. Ker so se v Evropi končno 80. let spremenili osnovni pristop ter zakonodaja izgradnje komunalnih CN, je takratna mestna uprava naročila preverjanje prvotnih načrtov. Na javnem razpisu izbrano podjetje Hidroinženiring je, v skladu z izdelano študijo pristopov in idejnim projektom, v letu 1996 dokončalo izvedbene projekte. Ti so bili sprejeti po dolgi in temeljni mednarodni reviziji.

Klub strokovno nesporemu projektu podjetja Hidroinženiring pa je pod pretev strokovnih diskvalifikacij Mestna uprava (MOL) izsilila ponovno konfrontacijo mnenj strokovnjakov in "strokovanjakov", ki so politično vodeni. Interesi teh strokovnjakov so temelj procesa, ki poteka v zadnjih mesecih in ki lahko ne samo zaustavi gradnjo naslednjih faz gradnje CCN, ampak vodi do ponavljanja že opravljenega dela in do

sprememb, ki bi bile možne tudi v okviru že izdelane projektno dokumentacije. Višek je ta konfrontacija doživelj z nelegalnim in nelegitimnim razpisom bivšega župana dr. Dimitrija Rupla za zbiranje predlogov o idejni rešitvi centralne čistilne naprave odpadnih vod Ljubljane, ki je zanikanje vsega opravljenega dela od prvih začetkov projekta CCN. Ob tem ne gre pretreći dejstva, ki je v primerjavi z neodgovornim obnašanjem posameznikov do naših voda morda na prvi pogled zanesljivo. Gre za zakonodajo članic Evropske unije, kamor bi se Slovenija želela pridružiti. Po tej zakonodaji morajo vse članice do 31. decembra leta 2000 vse naselja z nad 15.000 populacijskih enot kanalizirati in pred izpustom v okolje očistiti odpadno vodo. Ta obvezba je sprejeta v EU zaradi izenačitve pogojev nastopanja na enotnem trgu in je torej zelo pomembna. Pri presoji pogojev za vstop v EU bo Ljubljana kot prestolnica primer slovenske pripravnosti za izpolnjevanje evropskih dogovorov. Razpis bivšega župana pa vraca projekt CCN v stanje pred petnajstimi leti, in če bi bil ta razpis prepoznan kot veljaven, bi to nenazadnje pomenilo, da Ljubljana do leta 2000 gotovo ne bo imela postavljene CCN. Ljubljana se je s podpisom Listine evropskih mest in velemest tudi zavezala, da bo izdelala lokalno Agendo 21, dokument o akcijskem reševanju okoljevarstvenih prob-

Katastrski načrt z označenim lastništvom posameznih parcel glede na stanje v zemljiški knjigi kaže, da gre za zelo zapleteno stanje. Vendar gre bolj za formalen in ne za vsebinski problem. Z malo dobre volje mestne uprave bi bila zadeva lahko že davno urejena.

INVESTITOR VODOVOD-KANALIZACIJA JE ZA GRADNJO CČN VODIL IN IZVAJAL TEMELJNE RAZISKAVE, KI JIH UPÖSTEVAJU IZDELANI PROJEKTI:

Generalna rešitev kanalizacijskega sistema Ljubljane
Izvajalec:

DANSKI HIDRAVLICKI INSTITUT, KØBENHAVN
Rezultati dveh let dela: matematični model kanalizacijskega sistema, ki omogoča med drugim tudi ugotavljanje količinskih in kakovostnih vstopnih parametrov na CČN

Monitoring odpadne vode na vtoku v CCNL

Izvajalec:
LABORATORIJ VO-KA, LJUBLJANA
Rezultati enoinpolletnege dela:
podatki o obremenitvah in količinah na vtoku v CCN

Monitoring industrijskih odpadnih voda

Izvajalca:
KEMIJSKI INSTITUT LJUBLJANA IN HIDROINŽENIRING, LJUBLJANA
Rezultati dveh let dela:
podatki na izpustih pomembnih industrijskih onesnaževalcev v Ljubljani

Pilotna naprava na CCN

Izvajalca:
VO-KA IN HIDROINŽENIRING, LJUBLJANA
Rezultati leta in pol dela:
praktične tekoče meritve in simulacije projektiranih rešitev za III. in IV. fazo